

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

היכינו לכינוס הארצי

במוצאי השבת הבאה, כ' במרחשוון, יהיה אי"ה הכינוס הארצי ה-50 של חסידי חב"ד בארץ, באולם בית-הכנסת 'בית-מנחם' בכפר-חב"ד, בשעה 8 בערב. כינוס מסורתי זה זכה לעידודו של הרבי מליובאוויטש, שאף נהג לשגר אליו מכתב מיוחד. הכינוס מתווה את קווי-הפעולה של חסידי חב"ד בשנה זו, והוא גם משמש מעמד קבלת-פנים לחוזרים מהשהייה בחודש החגים בחצר הרבי. פרטים בצעירי-חב"ד 03-9607588.

צעדה לזכרה

לפני תשע שנים נרצחה הגב' שרה לישה הי"ד, בדרכה ממעלה לבונה לביתה בנווה צוף. צעדה לזכרה תהיה אי"ה ביום שישי י"ט במרחשוון (6.11.09), מהיישוב עטרת למקום הרצח. היציאה בשעה 8:30 מהכניסה ליישוב עטרת, בהדרכת **זאב (ז'אבו) ארליך**, והצעדה תארך כשלוש שעות. לפרטים טל' 054-5493186.

ניצוצות חדשים

גרינטק מגישה שתי הפקות חדשות מבית **ניצוצות של קדושה: חידון פרשת השבוע** (בראשית' תולדות) - תקליטור המשלב דמויות אמיתיות ואנימציה ומאפשר לילדים לרענן את ידיעותיהם על פרשת השבוע. **תחרות במדבר** (חלק 3) - סיפור עלילתי ובמהלכו הילדים לומדים דברים רבים בהלכות סעודה, ברכת המזון, גזל ממון וגזל זמן, ניהול משא ומתן, ועוד. טל' 700015-700-1.

תפילות יהודי גרמניה

מסורת התפילה של יהודי גרמניה נעלמת והולכת, וכדי לשמרה הפיק **ביני ברויאר** תקליטור ובו הוא שר שנים-עשר קטעי תפילה ופיוטים, בניעימה המסורתית של יהודי גרמניה. טל' 050-5715001.

זמני השבוע

ניו-יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
5:37	6:11	6:23	5:45
6:36	7:11	7:15	6:40

כתובת המערכת: ת"ת 14 כפר-חב"ד 60840
טל' 072-2770100 • פקס 03-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

כמה נחמד להיות 'מאוזן'

כמה נחמד לשחק את האו"ם ולגנות את 'שני הצדדים', בשעה שהאמת היא בדיוק כמו בדוח גולדסטון - יש פה צד אחד בלבד אלים ופרוע, שמסית ומתסיס

כוחות הביטחון. ואכן, ביום ראשון היו מהומות קשות בהר-הבית, יידיי אבנים והפרות סדר. לא ניתן שום הסבר לפריצת המהומות, והיה ברור שזו פרובוקציה מכוונת ויזומה מצד אותם גורמים אסלאמיים.

ביום שני בבוקר נוכחנו פתאום בהתהפכות היוצרות. כלי-התקשורת דיווחו על כינוס רבנים שנערך ביום ראשון בערב, ובו הושמעו הצהרות בדבר זכותו של עם-ישראל על הר-הבית. הנה הסיבה למהומות, מיהרו מי שמיהרו להצהיר, ושר בממשלת ישראל הזדרז לגנות את 'הקיצונים היהודים' הגורמים למהומות מצד 'הקיצונים המוסלמים'. איש לא שאל איך ייתכן שהמהומות ביום ראשון בבוקר פרצו בגלל הצהרות שנשמעו ביום ראשון בערב...

מה קרה במצרים

מקומם במיוחד השימוש הציני באיסור העלייה להר-הבית כדי להצדיק את הפקרת המקום הקדוש לנו ביותר לידי הערבים. אכן, גדולי ישראל אסרו לעלות להר-הבית, אך זאת דווקא משום קדושת המקום ומשום שאיננו טהורים בשביל להיכנס למקום קדוש כלי-כך. הרי שהאיסור עצמו מדגיש את קדושתו של הר-הבית ואת חשיבותו העצומה לעם היהודי.

הפיכת היוצרות הזאת מלווה את העם היהודי מראשיתו. פרשת השבוע מספרת על ירידתו של אברהם למצרים, מפני הרעב. אברהם יודע שבמצרים שולטות 'נורמות מוסריות' שלפיהן מותר לקחת אישה בכפייה, ואם יש לה בעל - הורגים אותו. לכן הוא מבקש משרה לומר שהוא אחיה. ואכן, פרעה לוקח את שרה אליו, כדי לצרפה לנשותיו. אבל אז הקב"ה מעניש את פרעה ומביא עליו "נגעים גדולים... על דבר שרי אשת אברם".

תגובתו של פרעה אופיינית. במקום להתנצל ולבקש סליחה על התנהגותו הגסה, הוא מאשים את אברהם: "מה זאת עשית לי?! למה לא הגדת לי כי אשתך היא?! למה אמרת אחותי היא, ואקח אותה לי לאשה?!". השופט גולדסטון היה מן-הסתם מגנה את 'שני הצדדים'...

ה דוח של השופט גולדסטון, המאשים את חיילי צה"ל בביצוע פשעי מלחמה במבצע 'עופרת יצוקה', זוכה לתגובות זעם מצד ממשלת ישראל. זה דוח מגמתני, לא הוגן, לא מבוסס על עובדות אמיתיות, מתעלם מהעובדה שהמבצע היה מלחמת מגן נוכח מתקפה בלתי-פוסקת בת שמונה שנים על אוכלוסייה אזרחית - כך מגיבים בישראל. לעומתם טוען גולדסטון שהדוח מאוזן בהחלט, והראיה - הוא מאשים גם את החמאס בביצוע פשעי מלחמה.

זה ה'איזון' הידוע של האו"ם, שיודע 'לגנות את האלימות משני הצדדים'. צד אחד מפוצץ אוטובוסים בערי ישראל, משגר טילים על בתי-ספר וגני-ילדים, שולח מתאבדים להתפוצץ בבתי-קפה ובקניונים, וכשהצד השני מנסה להתגונן מאשימים אותו בתוקפנות, אבל לשם האיזון מגנים את 'האלימות משני הצדדים'.

הפיכת סיבה ומסובב

את הצביעות הזאת של העולם אנחנו מכירים מזמן, אבל מתברר שגם אצלנו נוקטים אותה שיטה. זה זמן רב מנסים גורמים אסלאמיים קיצוניים להבעיר אש ולחולל מהומות בירושלים. הם עוסקים בהסתה בלתי-פוסקת, המבוססת על זבים וסיפורי-בדים. פעמים רבות הם יוצרים מהומות על לא-דבר, ומפריחים שמועות שמישהו עומד לפגוע במסגד שבנו על מקום קודשנו.

אבל אז באים גורמים מתוכנו ומגנים את 'שני הצדדים'. הם מחפשים בנרות איזו פעולה, כינוס או פרסום של גורמים יהודיים, ומציגים אותם כמעוררי ההתססה והמהומות. כמה נחמד לשחק את האו"ם ולגנות את 'שני הצדדים', בשעה שהאמת היא בדיוק כמו בדוח גולדסטון - יש פה צד אחד בלבד אלים ופרוע, שמסית ומתסיס וגורם מהומות ופרובוקציות.

השבוע נפתח בהיערכות משטרתית מוגברת סביב הר-הבית ובעיר העתיקה בירושלים, על רקע הסתה שניהלו אותם גורמים מתסיסים, מתוך קריאה לציבור הערבי להתעמת עם

שילוב ניגודים במצוות המילה

משל משתי מטרות (גבירות נכבדות) שהיו באות זו כנגד זו, ועדיין לא ידוע איזו מהן גדולה מחברתה. "זו שהיא יורדת מפני חברתה, אתה יודע שחברתה גדולה ממנה". וכך המילה גדולה מהשבת, ולכן המילה דוחה את השבת.

ניתנה קודם מתן התורה

הסיבה למעלתה המיוחדת של מצוות המילה (וגם של קרבן הפסח), שהיא ניתנה קודם מתן התורה. אמנם אנו מקיימים אותה בגלל הציווי שניתן למשה רבנו, ובכל-זאת יש למצווה הזאת אותה מעלה מיוחדת של המצוות שניתנו לפני מתן התורה.

ההבדלים בין סוגי גילויי הקדושה נחדשו בשעת מתן התורה, שאז הוגדרו הגדרים המיוחדים של כל מצווה, אולם קודם שניתנה התורה לא היו קיימות ההגבלות האלה. לכן על-ידי מצוות מילה, שנאמרה קודם מתן-התורה, אפשר למשוך אור אלוקי שלמעלה מגדרי העולם, וזאת על-ידי עשייה דווקא.

(תורת מנחם כרך ב, עמ' 279)

על-ידי עשייה, אלא דווקא על-ידי אי-עשייה (לא-תעשה).

אמנם העובדה שמצוות עשה מושכות לעולם אור אלוקי המתלבש בתוכו, היא המעניקה להן יתרון, ולכן כאשר מצוות עשה מתנגשת במצוות לא-תעשה, הכלל הוא ש"עשה דוחה לא-תעשה"; אך מבחינת דרגת האור האלוקי יש יתרון למצוות לא-תעשה, ולכן עונשן חמור יותר.

מילה ושבת

נמצא אפוא שבמצוות מילה מעלה מיוחדת במינה. העובדה שאזהרתה כרת מוכיחה שהמצווה מביאה לעולם אור אלוקי עליון ביותר, שלמעלה מהתלבשות בכלי העולם (בדוגמת מצוות לא-תעשה). אך מכיוון שאור זה בא דווקא על-ידי עשייה (מעשה המילה), הדבר מוכיח שהאור העליון הזה בכל-זאת מתלבש בתוך גדרי העולם.

על-פי זה יובנו דברי חז"ל על המילה: "שבת... שקולה כנגד כל מצוותיה של תורה, ו(אף-על-פי-כן) המילה דוחה אותה". חז"ל מביאים על כך

מצוות מילה אנו מוצאים מעלה מיוחדת שאין דוגמתה בכל המצוות האחרות (חוץ ממצוות קרבן הפסח): המילה היא מצוות-עשה, אך יש בה אזהרת כרת. כלומר, עונשו של מי שאינו מל את עצמו הוא 'כרת' - כריתת הנפש ממקור חיותה.

זה חידוש שאין כמותו במצוות האחרות. אזהרת כרת קיימת במצוות לא-תעשה בלבד, אך לא מצאנו מצוות-עשה (כאמור, חוץ מקרבן הפסח) שעונשו של המבטל את המצווה הוא כרת. מדוע דווקא במצוות המילה נקבעה אזהרת כרת?

מעלת המצוות

העונשים החמורים נקבעו דווקא למצוות לא-תעשה בגלל מעלתן של המצוות האלה. בתורת החסידות מוסבר שהקדושה האלוקית השופעת לעולם על-ידי מצוות עשה היא קדושה מוגבלת, שיכולה להתלבש בתוך כלי הבריאה, ולכן אפשר להשיגה על-ידי עשייה (עשה). לעומת זה, הקדושה השופעת על-ידי מצוות לא-תעשה היא קדושה עליונה ביותר, שלמעלה מהתלבשות בתוך כלי הבריאה, ואתה אי-אפשר להשיג

מן המעיין לך-לך | מאת הרב אליעזר ברוך

"להנאתך?" משום שעל-פי-רוב לא כל הנאותיו של האדם הן אכן לטובתו.

(רבי חנוך מאלכסנדר)

אמרת השבוע

מי בבית ומי בגלות

הצדיק רבי יחיאל-מיכל מזלוצ'וב היה עני מרוד. פעם אחת התארח אצלו בשבת רבי יהושע השל מאפטה, שדרכו הייתה להתנהג בהרחבה. אמר הצדיק מאפטה: "ראויה השבת שיכבדוה בנרות הדולקים בפמוטות כסף ובקידוש בגביע של זהב".

השיב רבי יחיאל-מיכל: "ומדוע אין כבודו משתמש עכשיו בכלי הכסף והזהב שלו?".

אמר הצדיק מאפטה: "הכלים בביתי, ואני עכשיו מחוץ לביתי".

נענה רבי יחיאל-מיכל: "אם-כן, הכסף והזהב שלכם מצויים בביתכם בעוד אתם עצמכם שרויים בגלות; אצלי המצב הפוך - אני שרוי בביתי ואילו כספי וזהבי בגלות..."

הליכתו לארץ-ישראל כדי להגדיל את הניסיון, לראות אם הליכתו תהיה בשביל השכר או לשם שמים. ובאמת נאמר "וילך אברהם כאשר דיבר אליו ה'" - שלא הלך אלא כדי למלא את רצון הבורא יתברך.

(שפת אמת)

פרסום הקב"ה

"ואגדלה שמך" (בראשית יד, ד). וכי היה אברהם זקוק להבטחה שיתגדל שמו בעולם? אלא פרסום שמו של אברהם אבינו כמונו הפרסום שמו של הקב"ה, שכן בכל מקום שאליו הגיע אברהם אבינו עשה שיתפרסם ויתקדש שם שמים.

(הרבי מליובאוויטש)

לצאת מהמקום הנפשי

כדי להגיע לגילויים הנעלים של עצם ושוורש הנשמה, האדם חייב לצאת תחילה מהמקום הנפשי שבו הוא נמצא, מטבעו, מרגליותיו ומשאר ההגבלות שהיה שרוי בהן עד כה.

(ספר המאמרים תרפ"ו)

הנאה שהיא טובה

"לך-לך - להנאתך ולטובתך" (רש"י). לשם מה צריך להוסיף "לטובתך" אחרי שכבר נאמר

לך אל עצמך

"לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך" (בראשית יב, א). על האדם ללכת אל עצמו, אל שורשו ואל מציאותו האמיתית. זאת על-ידי שיצא מההרגלים והמידות הטבעיות, ומההשקפות השכליות הלא-רצויות.

(לקוטי שיחות)

אין נביא בעירו

על-פי-רוב אין מחשיבים את האדם במולדתו, שהרי שם רגילים בו. רצה הקב"ה לגדל את אברהם, שיצאו לו מוניטין בעולם, ולכן ציווה עליו: "לך-לך מארצך וממולדתך".

(יבין שמועה)

סוד הביורורים

מאז שאמר הקב"ה לאברהם "לך לך מארצך" ואברהם נסע "הלוך ונסוע הנגבה", התחיל סוד הביורורים. האדם הולך למסעיו על-פי גזרת ההשגחה העליונה, למקום שהניצוצות הצריכים להתברר על-ידו מחכים לגאולתם.

(הרבי הרש"ב מליובאוויטש)

הגדלת הניסיון

הקב"ה הבטיח לאברהם שכר גדול כל-יך על

הסנדק שנעלם

עת מלחמה בעולם. גודי חיילים נעו בין הערים והפילו את חיתתם על יושביהן. הם ניצלו את אוירת המלחמה כדי לשדוד רכוש או להתעלל באזרחים. הדרכים היו בחזקת סכנה. שודדים גזלו וחמסו ופעלו באינ-מפריע. בעיקר פחדו תושבי הכפרים והעיירות הקטנות, שהיו חסרי מגן.

בכפר קטן שליד העיר זליכוב בפולין נולד ילד יהודי. אביו נאלץ לברוח ולהסתתר, מחשש שיגויס לצבא, והיולדת נשארה לבדה. היא החליטה לעשות הכול כדי שהילד ייכנס בבריתו של אברהם אבינו ביום השמיני ללידתו. בדרך-לא-דרך מצאה עובר אורח שהיה בדרכו לזליכוב, והתחננה לפניו לגשת אל ר' גדליה המוהל, ולבקש ממנו בכל לשון של בקשה לבוא למול את בנה.

ר' גדליה, שהיה מתלמידי המגיד ממזריטש, קיבל את הפנייה והעניין נגע לליבו. בני משפחתו הפצירו בו שלא לצאת לדרך בזמן מסוכן כל-כך, אך הוא לא שעה לדבריהם ואמר להם כי שלוחי מצווה אינם ניזוקים.

נטל ר' גדליה את תיק כלי המילה ויצא אל הכפר. לא קלה הייתה דרכו. מפעם לפעם נפל ליבו כאשר שמע קולות מתקרבם. כל רחש הקפיץ את חושיו. אך בסופו של דבר הגיע בשלום לבית היולדת.

הוא בדק את התינוק ומצאו כשיר לברית. עתה פנה אל האישה ושאלה היכן בעלה, או איפה יוכל למצוא עוד יהודי, שיהיה סנדק ויאחז את התינוק בשעת המילה. האישה ענתה כי בעלה ושאר הגברים בכפר ברחו והסתתרו, ואין לה מושג היכן הם.

ר' גדליה נקלע למצוקה. מעולם לא ניסה לערוך ברית בלי סנדק, אך אם לא יערוך את הברית עכשיו, תיחנה המילה מי יודע עד מתי. הוא בדק אם יוכל להחזיק את התינוק ולמול אותו בעצמו, ולבסוף נואש. הדבר לא היה אפשרי, ולא היה מנוס מלחפש יהודי שישעי עמו.

יצא ר' גדליה אל פרשת הדרכים, עמד והמתין זמן רב בעיניים כלות, אולי יזדמן לפניו יהודי שיוכל לסייע במצווה. פתאום ראה מרוחק יהודי מתקרב. בהתרגשות רבה רץ אליו ר' גדליה וקרא בשמחה: "ר' יהודי, הגעת בדיוק בזמן. אתה תשמש סנדק בבריתו של אברהם אבינו, ואני אוכל למול את הילד".

מרוב שמחה כבר פנה ר' גדליה לשוב לבית היולדת. לא היה לו ספק כי היהודי ימהר אחריה בשמחה לקיים את המצווה הגדולה. אולם כשהביט לאחור הבין כי היהודי אינו מתכוון לבוא עמו והוא ממשיך בדרכו.

ר' גדליה לא הרפה. סוף-סוף זימן

הקב"ה לפניו יהודי, האם יוכל לוותר עליו?! הוא הפעיל את כל כוח השכנוע שלו כדי לרצות את האיש לבוא עמו, עד שלבסוף התרצה.

בדרך ניסה לקשור שיחה עם האיש, אך זה כמעט לא ענה דבר. על-פי השרפרף שנשא על גבו הבין ר' גדליה כי סנדלר

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

ראשית התיקון

הכנת העולם לגאולה החלה בימיו של אברהם אבינו. עד אברהם היו 'שני אלפים תוהו', ומאברהם החלו 'שני אלפים תורה' (ראה סנהדרין זא,א). לאברהם אבינו גם ניתנה הבשורה על הגלות והגאולה, בברית בין הבתרים. על-כן מן הראוי להתבונן בעבודתו המיוחדת של אברהם.

מידתו של אברהם אבינו הייתה מידת החסד והאהבה. אברהם מכונה בפסוק "אברהם אוהבי", מפני שהאהבה (מידת החסד) הייתה הקו השולט והמכריע באישיותו ובפעולותיו. מדרשי חז"ל מספרים בהרחבה על מידת חסדו המופלאה של אברהם אבינו, והוא מוגדר "איש הטוב והחסד בעצם", שנדיבותו הייתה הן בממונו, הן בגופו, הן בנשמתו.

לפרסם ולהאיר

תורת החסידות מתמקדת יותר בצד הרוחני שבחסדו של אברהם אבינו. החסד מסמל את הנתינה, את השפע האלוקי שנובע מהקב"ה אל העולם. בכך התבטאה עבודתו הרוחנית של אברהם - הוא האיר את העולם באור האלוקי. עד אברהם אבינו היה העולם חשוך מבחינה רוחנית; לא האיר בו אור אלוקי (כמאמר המדרש: "עד אברהם היה העולם מתנהג באפלה, משבא אברהם התחיל להאיר"). עניינו של אברהם היה להוריד לעולם גילויים אלוקיים נעלים ביותר, שירוממו אותו מאפלת.

דבר זה בא לידי ביטוי בכל מעשיו ופעולותיו. תורת החסידות חושפת נקודה זו בכל סיפורי התורה על אברהם: מסעותיו, כרייתת הברית עם הקב"ה, פרשת אבימלך וכו'. נוסף על כך נאמר הדבר כמעט במפורש במקרא. על הפסוק: "ויקרא שם בשם ה' א-ל עולם", הגמרא אומרת (סוטה יב,ב): "אל תקרי ויקרא אלא ויקריא. מלמד שהקריא אברהם לשמו של הקב"ה בפה כל עובר ושב". כלומר, עבודתו של אברהם אבינו התבטאה בפרסום שם ה' וגילוייו בעולם.

הרמב"ם מאריך (בתחילת הלכות עבודת כוכבים) על פעולתו של אברהם בפרסום שם ה' בעולם: "התחיל לעמוד ולקרוא בקול גדול לכל העולם ולהודיעם שיש שם אלוה אחד לכל העולם ולו ראוי לעבוד. והיה מהלך וקורא ומקבץ העם מעיר לעיר ומממלכה לממלכה... עד שנתקבצו אליו אלפים ורבות, והם אנשי בית אברהם". גם נאמר בספרים, שלאברהם היה כישרון-הסברה נפלא ביותר, והיה מסוגל להסביר רעיונות עמוקים ומופשטים בלשון פשוטה וברורה, שגם אנשים גסים ביותר, עד "ערביים שמשתחוים לאבק רגליהם", הבינו את דבריו.

שילוב והתכללות

זה היה חסדו של אברהם אבינו - הוא הוריד לעולם גילויים אלוקיים נפלאים ורומם אותו מהאפלה הרוחנית ששרתה בו. גם לפני אברהם היו צדיקים גדולים שגילו אור אלוקי בעולם, אולם ייחודו של אברהם היה במה שמכונה 'התכללות'. לאמור: רק אצל אברהם אבינו נוצרה התמזגות והתכללות בין הקווים השונים, ואילו הצדיקים שחיו לפניו דבקו איש-איש בקו-העבודה המיוחד לו, בלי לשלב את הדרכים האחרות בעבודת ה'.

אברהם אבינו, אף-על-פי שהיה איש חסד בתכלית, ידע לשלב בשעת הצורך גם את המידה המנוגדת - מידת הגבורה. החסד לא היה אצלו מטר, אלא אמצעי לפרסום שם ה' בעולם. לכן המדרש מספר, שכאשר לא רצו האזרחים לברך את ה', היה אברהם משנה את פניו ומתנהג איתם שלא על-פי חסד, עד שהיה מאלצם להכיר בה' ולברך שמו. אברהם היה הולך את בנו לעקדה וכבש רחמיו לעשות את רצון ה'. כל זאת מפני שמידת חסדו הייתה של עולם ה'תיקון', שיש בה התכללות והתמזגות של המידות האחרות. ולכן דוקא ממנו "התחיל להאיר", ובו התחילה הדרך המוליכה אל הגאולה האמיתית והשלמה.

הוא. בהגיעם לבית היולדת לקח הסנדלר את השרפרף, הניחו על הקרקע והתיישב עליו.

ראה ר' גדליה שהאיש אינו משתף פעולה, וגם אינו עונה לשאלותיו, והחליט שלא לשית ליבו לכך. הוא הודה לה' על שזימן לו את האפשרות לקיים בכל-זאת את הברית. חיש-מהר לקח את התינוק בידי האמונות והניחו על ברכיו של הסנדלר. הסנדלר הביט בו במבט תם, אך אחז את התינוק כראוי, ור' גדליה התכונן לביצוע המילה.

בירך ר' גדליה בקול ובהתרגשות את הברכות "ברוך אתה... על המילה... להכניסו בבריתו של אברהם אבינו". האם, העומדת בצד, מחתה דמעות של אושר, על שזכתה לערוך ברית-מילה לבנה בעתה ובזמנה. כעבור זמן קצר כבר היה הילד מהול ורוגע, והמוהל הלבישו והחזירו לעריסתו.

ברגע זה הוציא הסנדלר המזרז בקבוק יין מתרמילו ומסרו לר' גדליה. רבי גדליה המופתע התמלא שמחה, שכן בבית לא היה יין והוא כבר חשב לברך בלי כוס. הוא מיהר למלא את הכוס על גדותיה, ובנעימה חגיגית החל בברכת "אשר קידש ידיו מבטן". בעת הברכה היו עיניו עצומות בדבקות, וכשפקח אותן בסיום הברכה, ראה לתדהמתו כי הסנדלר נעלם ואיננו.

לא היה לו שום הסבר איך ברגע אחד נעלם הסנדלר עם תרמילו ועם השרפרף שישב עליו. אולי זה היה אליהו הנביא בכבודו ובעצמו, שבא בשעה הנכונה לערוך עמו את ברית המילה, הרהר בליבו.

בהתרגשות רבה נפרד מהיולדת ויצא לשוב לזליכוב, וליבו מלא אושר על זכות המצווה ועל הסיכוי שאולי זכה להיעזר בידי אליהו הנביא. גם עכשיו עברה הדרך ללא שום אירוע מיוחד, ובבואו לביתו שמחו בני משפחתו עמו והודו לה' על שחזר בשלום.

עברו כמה חודשים, המלחמות פסקו והארץ שקטה. ר' גדליה יצא למזריטש, אל רבו המגיד, להסתופף בצילו ולקבל כוחות מחודשים. הוא המתין ליד חדרו וכשהגיע תורו פתח את הדלת בחדר-קודש.

הוא לא הסיפק אלא לצעוד צעד אחד פנימה, והמגיד קרא אליו בחיבה: "ר' גדליה, שמחת כשחשבת כי הסנדלר אשר מלת את התינוק על ברכיו היה אליהו הנביא. שמחתך תגדל בשבתיים כשתדע כי זכית לראות את בעל הברית, הלוא הוא אברהם אבינו בעצמו!".

חמישים וארבע שנות מילה

הרב הדאיה: מילה על-פי המסורת

עושים את הברית שלא כהלכה", הוא אומר. "הרופא מזריק חומר מרדים המסכן את הילד, וכמו-כן משתמש בכלים שהרבנות אסרה. ההורים משלמים כפליים וגם מקבלים מילה שאינה על-פי המסורת המקובלת".

לדבריו, גם סיפור ה'ברית ללא כאבים' הוא הונאה. "התינוק בוכה יותר מהזריקות שהרופא מזריק לו בחדר צדדי, באין רואים", אומר הרב הדאיה. הוא, שכבר זכה למול שלושה דורות, מקווה שיזכה לכך גם במשפחתו: "את כל בניי מלתי וגם את נכדיי. אם יזכה אותי הקב"ה, אמול גם את ניניי".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש.

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis
Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

להורים שאינני יכול לערוך את הברית בגלל הבעיה. סבו של התינוק ניגש אליי ואמר בהתרגשות שהוא מקבל עליו את האחריות לשלמו של התינוק, ובלבד שהברית תיערך ביום השמיני. חששתי מעט, אבל החלטתי להיערך כראוי ולבטוח בקב"ה. ביצעתי את הברית, את שטפי הדם המועטים עצרתי, ובחסדי ה' הכול עבר בשלום".

ברית בצל האזעקה

במלחמות ישראל נזדמן לו לעמוד בבית-הכנסת בעריכת ברית, ופתאום קורעת את האוויר צפירת אזעקה. "במלחמת המפרץ היה שיגור טילי סקאד בדיוק באמצע ברית", הוא מספר. "הנוכחים החלו לברוח, אבל אני אמרתי שברית-מילה היא כריתת-ברית עם הקב"ה, וגם אליה הנביא נמצא עמנו, ואין מה לחשוש. הקהל חזר ועשינו את הברית למשמע צופרי האזעקה".

לא-אחת הוא נשאל אם לא עדיף שרופא יעשה את הברית. תשובתו חד-משמעית: "כל פעולה מחייבת את איש-המקצוע המתמחה בה. קרוב-משפחתי הוא מומחה ידוע לכלי דם. הוא אמר לי שכרופא מנתח הוא יודע לעשות ברית, אך אם יפנו אליו ימליץ שרק מוהל יעשה את הברית, מכיוון שזו מומחיותו. אין תחליף לניסיון".

מוהל עדיף מרופא

יש בפיו ביקורת חריפה על רופאים המתיימרים לעסוק במילה, בלי שהוכשרו לכך. "לא-אחת הם

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

החלפת מוהל

שאלה: מי שהזמין מוהל למול את בנו, האם מותר לו לחזור בו ולהזמין מוהל אחר?

תשובה: ככלל, יש לחפש מוהל מקצועי וירא-שמים, כמאמר חז"ל "בואו טהורים ויעסקו בטהורים". אין להעדיף מן התכונות האלה שיקולי ידידות אישית או תועלת כלשהי. יש מוהלים שעיקר כוונתם בעת עריכת הברית היא להרשים את הצופים בזריזותם או לדאוג שלא יראו דם וכדומה, וזו אחת הסיבות למילה שלא כדיו.

אב שסיכם עם מוהל כי ימול את בנו, מצד הדין אסור לו לחזור בו, שנאמר (צפניה ג, ג): "שארית ישראל לא יעשו עוולה ולא ידברו כזב". ובכל-זאת, אם חזר בו - חזרתו תקפה, ואפילו אם עשו 'קניין' על ההבטחה, מכיוון שאין זה אלא 'קניין דברים', אין הוא מחייב (רק

שולחן שבת

לכל התורה בכרך אחד
שלוש שיחות לכל פרשה, מאוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

להזמנות: טל' 1-718-6041020